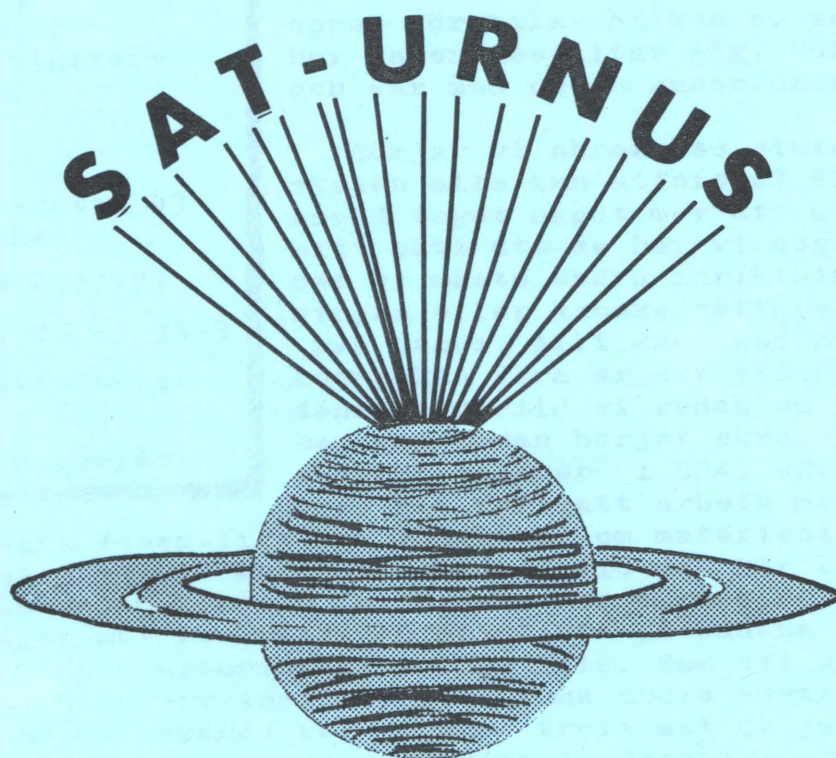

ÄRGÅNG 4

NR. 1 1980

Tidskrift för

***UFO-logi Astronomi
Parapsykologi m.m.***

Utgiven av

Sala Amatörförening
för
Tvärvetenskap

Saturnus 1/80
årgång 4

medlemstidning för
SALA AMATÖRFÖRENING
FÖR TVÄRVETENSKAP
(S.A.T.)

Ansvarig utgivare
Styrelsen.

ADRESS:
S.A.T.
Östra Tulegatan 43
733 00 SALA

TEL: 0224 - 17771

POSTGIRO: 20 55 33-3

Premunervationsavg.
30,00 Kr - 1980

Utkommer 6 ggr/år

Här är äntligen det första numret för iår. Som ni märker är det något försenat, men den som väntar på något gott väntar aldrig förlänge.

UFO-Sveriges Riksstämman hålls i år i Enköpings den 22/3 i Sandbroskolans aula. Kl. 14⁰⁰ börjar en stor informationsdel som är öppen för alla. Ni kan se inne i tidningen hur dagen gestaltas sig. Försök och åk dit och var med om en annorlunda eftermiddag.

Börjar vi närma oss slutet på vad vetenskapen alls kan utforska? Finns det överhuvudtaget något mer att utforska? Enligt mitt sätt att se har vi nog nått den punkt där vi måste ändra inriktningen på forskningen eller kanske rättare sagt söka i

nya banor. Allt man med nuvarande forskning kan göra är att ytterligare förfinas världsbild vi redan nu har. Faktiskt har man redan börjat skrota en del partikelacceleratorer i USA, eftersom man inte tror att fortsatt arbete med dem skall

kunna ge några väsentligt nya kunskaper om materiens struktur. 1800-talsidéernas drivande kraft är uttömd. Vid det här laget är vi allesammans naturvetenskapligt "bildade". Men därmed har vi också förlorat förmågan att se fritt och opartiskt på sådana ting som inte passar in i denna naturvetenskapliga bild. Som väl är tycks det som om forskare nu börjar inse att det finns andra vägar att gå. Utforskandet av de okända krafterna - trots att de ju måste vara helt igenom naturliga - har under det senaste deceniet gjort betydande framsteg och allmänhetens intresse för dem har ökat ytterligt snabbt. Det finns ingen orsak längre att avfärda dem med ett hänleende, istället bör man fråga sig vad orsakerna kan vara.

Givetvis har den hittills gjorda forskningen haft betydelse och vi ska inte förneka detta vetande. Vi får komma ihåg att det var naturvetenskapen som en gång befriade mänskligheten från en stor fruktan och övertro, genom att lära människan att applicera sitt förnuft på det som skedde i naturen. Samtidigt måste vi dock ha klart för oss att man alltför ofta försöker framställa vissa saker som definitivt fastslagna, trots att så ingalunda är fallet. En åsikt förvandlas inte till en definitiv sanning bara för att den framställs på ett auktoritärt sätt.

Ännu mot slutet av förra seklet fanns det människor som blankt vägrade att acceptera vetenskapliga bevis om de stred mot Bibelns ord. Det finns sådana idag också, men dessa får väl räknas inbland religionsfanatiker tillhörande ytterlighetsreligioner. Kan man hävda att vetenskapen övertagit den medeltida kyrkans roll och att den är lika intolerant som denna. Att den strävar efter att bevara sin makt genom att alliera sig med politiker och militärer? Skall den dagen gry då en naturvetenskap som med hänvisning till sina egna dogmer (erfarenheter, insikter) vägrar att godta fakta, drabbas av samma öde som många religiösa läror och förlora all trovärdighet?

Håkan

KLOTBLIXTAR KOMMER FRÅN SOLEN

Enligt den sovjetiske astronomen S. Vsechsvatskij kan klotblixtar bestå av partiklar från solens inre s.k. plasmoider. Plasmasvärmar från solen hålls samman längs "magnetiska kanaler" av partiklarnas magnetiska fält. Några svärmar tränger ner genom atmosfären och transformeras till klotblixtar.

KROPPENS KONTROLLRUM

Hjärnan är kanske kroppens viktigaste och mest komplicerade organ. Tekniker kan konstruera någorlunda rimliga mekaniska modeller av hjärta, lungor och njurar, ja t o m göra mekaniska ersättningar för dessa organ. Vi förstår också ganska bra hur hud, benstomme, blodcirkulation och andning fungerar. Men när det gäller hjärnan - kroppens kontrollrum - ställs vi inför betydligt svårare problem. Hjärnans utseende - en gråaktig geléklump - ger inte någon information om vad den uträttar.

Detta är vår fjärde artikelserie i "Människan som ingenjörskonst". Artiklarna bygger på en bok av John Lenihan.

Hjärnan påminner visserligen på många sätt om en högt utvecklad dator, men det är uppenbart att såväl konstruktionen som arbetssätt är helt främmande för en datakonstruktör. Ingen ingenjör skulle kunna använda det material som hjärnan är gjord av. Packningstätheten är också imponerande. På utrymme av någon dm³ (vikt ca 1,5 kg) finns så där 10 miljarder nervoceller ("komponenter") som var och en är sammankopplad med 10.000 andra nervoceller. Elförbrukningen för hela "apparaten" stannar på endast 20 watt. Förlusterna i ledningssystemet är förbluffande lågt - helt enkelt ingen alls.

Nervocellerna är systemets byggstenar. Cellen är en oirkelformad bit vävnad med många utlöpare (dendriter). En av dessa är längre än de andra. Det är nervtråden som överför impulser från en nervocell till en annan.

IMPULS UTAN FÖRLUSTER

Impulserna överförs av en speciell typ av "elektrisk ström" Forskning visar att impulsen kan överföras utan några förluster. Inom elektroniken kan detta elektriska fenomen möjligen efterliknas med de nya supraledarna som fungerar vid den absoluta nollpunkten (-273°C)

Nervtråden är ett högst osannolikt material för elektrisk överföring. Det elektriska motståndet är ungefär 1 miljon gånger större än i koppartråd. Dessutom fungerar överföringen i trådarna utan att de har någon som helst isolering från varandra.

Nervimpulsen fortplantar sig efter nervtråden genom att den utlöser en lokal kemisk impuls som ändrar cellmembranens genomsläpplighet. Natriumjoner (Na^+) har positiv laddning som kommer in i den negativt laddade cellen. För att upprätthålla den negativa laddningen söker sig elektroner från angrensande delar till den plats där den första reaktionen skett. Processen accelererar snabbt och impulsen rör sig längs nervtråden.

TIDSMELLANRUM AVGÖR

En elektroniker kan förmedla en hel del information längs en ledning genom att variera strömmen. I människokroppen är impulsen alltid lika stark. När en impuls startar tar nervtråden inte emot någon annan impuls förrän efter en viss tid - vanligen en till två millisekunder. Denna form av överföring - där tidsmellanrummet varierar istället för

strömmens styrka - är välkänd inom telekommunikation. Fördelen är att man slipper bli störningar utifrån. Sådana störningar skulle ju vara ett allvarligt problem för hjärnan och dess verksamhet.

När vi nu sett på ledningsnätet kan vi återgå till hjärnan som "dator". Varje dator har inmatningsorgan som förmedlar signaler eller instruktioner, en procesor (centralenhet) där de matematiska operationerna utförs, ett lager (minne) och ett utmatningsorgan. Hjärnans inmatningsorgan är oftast omvandlare som får signaler i mycket omväxlande former t ex värme, ljus, ljud eller tryck och omvandlar dem till nervimpulser.

LÄTT ÖVERBELASTAD

Trots att hjärnan är en effektiv dator blir den lätt överbelastad. Det är lätt att skriva bokstaven A med högra handen och det går - men inte lika lätt - att skriva bokstaven B med vänster hand. Att skriva A och B samtidigt är dock för de flesta människor omöjligt. Deras "dator" blir överbelastad och klarar inte att skicka signaler till båda armarna och händerna samtidigt som man ska planera aktiviteten. Risken för överbelastning skulle vara ännu allvarligare om inte "decentraliserad datakraft" fanns i nervsystemet. Om man t ex trampar på ett häftstift rycker foten tillbaka efter ca 0,05 s, men den tid det tar för en impuls att gå från foten till hjärnan och sedan tillbaka igen är 0,2 s.

För en del handlingar som måste göras mycket snabbt i ett krisläge fattas beslutet inte i hjärnan utan i ryggmärgen där den "decentraliserade datakraften" finns. Från ryggmärgen går 31 par nerver ut och fördelas sedan i ett komplicerat mönster, huvudsakligen i bål, armar och ben. Om man t ex sätter sin hand på spisen så rycker man bort den långt innan hjärnan fått information om händelsen. Vad som händer är att de skärmreceptorerna i huden låter sinnesnervceller avlossa en impuls som vandrar till ryggmärgen. Där överförs signalen till motoriska nervceller, som i sin tur skickar signaler till lämpliga muskler med order att de ska dra sig samman och rycka bort handen. Detta sker alltså innan hjärnan haft tid att ens reda ut situationen. Det är dock viktigt att händelserna i t ex handen signaleras till hjärnan för registrering. Den "decentraliserade datakraften" i ryggmärgen har också via länkar förbindelse med hjärnan (centralenheten).

SKILDA SYSTEM

En dator är mycket sårbar och det kan lätt uppstå fel. Hjärnan klarar sig bättre. För det första består inte hjärnan av en utan två "datorer". De övre hjärnhalvorna fungerar faktiskt som två datorer som kan ta över den andra halvans arbete om det blir nödvändigt. Normalt sköter den vänstra hjärnhalvan den högra sidan av klotet och vice versa. De delar av hjärnhalvorna som har motsvarande uppgifter är förknippade med knippor av nervtrådar. Om det uppstår en skada kan den ena hjärnhalvan överta den andra halvans arbete.

SNABB SÖKNING

När vi nu sett hur hjärnan organiserar sitt arbete och hur den klarar (eller inte klarar) påfrestningar, bör vi väl också veta något om minnet. De största datorerna har idag tillgång till ungefär lika mycket information som en människa. Men människan har i varje fall ett övertag - att snabbt hitta vad som söks. Hjärnan har informationen tillgänglig mycket snabbt trots att det ofta krävs en komplicerad process av letande, association och jämförelse. En dator överträffar hjärnan när det gäller att snabbt göra en matematisk beräkning, men kan inte

tävla med hjärnan i tillgänglighet. I en dator är minnet något högst påtagligt - men exakt var människans minne är placerat vet man inte.

MINNET KVAR

Tinnigloberna mellan öron och panna är viktiga eftersom stora delar av minnet försvinner om de opereras bort. Man kan också framkalla mycket klara minnesbilder om man stimulerar små regioner i pannloben med elektrisk ström. Men - och här kommer det som förbryllar - om man förstör det område som man stimulerat så försvinner inte minnet.

Detta tolkar forskarna så att informationen i minnet tycks vara fördelat över en ganska stor mängd hjärnvävnad. Därmed är det möjligt för informationen att överleva en begränsad skada i systemet.

DATORN SOM VUXIT MED ÅREN

Hjärnan är inte ett avgränsat organ som t ex hjärtat. Hjärnan är gjord av nervvävnad som löper ut i ryggmärgen och sprider sig i ett nät av nerver genom hela kroppen. När man jämför hjärnan med en dator blir det riktigare om man säger att hjärnan består av två datorer, som motsvaras av undre och övre hjärnan. (Man kan i och för sig göra andra indelningar). Den undre hjärnan utvecklades först och innehåller de system som är nödvändiga för att uppehålla livet.

Den undre hjärnan - som också brukar kallas hjärnstammen - har i huvudsak fyra uppgifter: kontroll av andning, blodtryck och andra aktiviteter som inte är viljestyrda.

HUNGER I GAMLA HJÄRNAN

Hjärnstammen slutar i den s k gamla hjärnan, som är säte för de känslor - hunger, fruktan, njutning, sexuella känslor - som är viktiga för artens bevarande. Här finns också kroppens värme- och aptitreglering.

Omkring hjärnstammen finns en ansvällning som kallas lilla hjärnan. Det är kroppens autopilot, som styr och reglerar kroppens muskler för att vi ska hålla balansen när vi står eller går. Från lilla hjärnan styrs många kropps rörelser som ur styrsynpunkt är mer komplicerade än för flygplan och raketer. Det är t ex praktiskt taget omöjligt att konstruera en maskin som kan springa nerför en trappa lika snabbt och säkert som människan kan göra tack vare lilla hjärnan.

ÖVREHJÄRNAN STÖRRE

Hos många lägre djur utgör de organ som vi beskrivit nästan hela hjärnan.

Men hos människan har den övre hjärnan vuxit sig mycket stor under utvecklingens gång och gett människan många unika egenskaper.

Den övre hjärnan - storhjärnan - består av högra och vänstra hjärnhalvan. Halvorna är skilda av en djup centralfåra. Den viktigaste delen av varje hjärnhalva är det yttre lagret - en veckad massa som kallas hjärnbarken. Utrymmet under lagret består av en solid massa av nervtrådar som förbinder hjärnhalvorna med andra delar av hjärnan. Hjärnbarken styr talet samt tar emot och bearbetar signaler från kroppens olika sinnesorgan. Hjärnbarken är också det organ som har huvudansvaret för inlärning, minne, känslor och abstrakt tänkande.

UTAN SMÄRTA

Hjärnan själv är inte känslig för smärta. När den frilagts under lokal bedövning kan en kirurg undersöka den utan att patienten känner något obehag. Detta beror på kroppens ekonomiska konstruktion. Det vore helt enkelt lyx att förse hjärnan med känselnervver eftersom hjärnan har ett kraftigt skyddande skal av ben som alltså inte motiverar ett varningssystem av den typ som finns på andra ställen i kroppen.

KÄLLA: Ny Teknik. Nr 41.
77.11.17.

FINNS DET NÅGON HÖGSTA TEMPERATUR?

Det låter faktiskt lite underligt att vi känner en absolut nollpunkt men inte någon högsta temperatur. Den absoluta nollpunkten är - 273,16 grader celsius eller 0 grader i den absoluta skalan som vi kallar Kelvin. Kelvingraderna är precis lika stora som celsiusgraderna, men vi räknar dem alltså från en annan utgångspunkt - från det tillstånd då det inte existerar någon temperatur. Vi har på jorden åstadkommit temperaturer som är mindre än en miljondels grad Kelvin. Om vi skulle kunna åstadkomma temperaturer som vore lika mycket varmare än vår normala omgivning som de där köldexperimenten är kallare än vår naturliga omgivning så skulle det röra sig om 10 miljarder grader varmt. Så höga temperaturer är tills vidare inte påvisade i universum.

Om vi nu skulle göra en värmeskala så kan vi börja med solens yta - där är 6 000 grader varmt - det är likgiltigt om vi räknar Celsius eller Kelvin - skillnaden är ju inte ens 300 grader. Temperaturer av den storleksordningen kan vi med lätthet åstadkomma på jorden. Här har vi lyckats komma upp i temperaturer av storleksordningen miljoner grader, nämligen i vätebomben. Det är typiskt för oss människor att slå rekord med hjälp av förintelsevapen.

Forskarna är en smula oense om hur varmt det är i solens inre - men det rör sig i alla fall om minst 10 miljoner grader - kanske ända upp till 40 miljoner grader. Sedan har man genom observationer och teoretiska beräkningar kunnat fastställa att i de allra hetaste stjärnornas inre råder temperaturer på miljarder grader.

Under det senaste årtiondet har radioastronomerna och sedan också de optiska astronomerna upptäckt ett par nya sorters himlaobjekt som knappast kan förklaras på annat sätt än att de är oerhört energirika. Det är de gåtfulla kvasarerna, som vi inte riktigt vet om de är stjärnor eller galaxer, alltså vintergator. Det andra objektet kallas pulsarer, mycket täta (tunga) neutronstjärnor. För att förklara att vi överhuvud taget kan upptäcka kvasarer måste vi tänka oss att de är mycket heta. En av de många teorierna är att det i universum sker kollisioner mellan materia och antimateria, mellan väldiga partikelvärldar med olika elektrisk laddning. Då förintas materien och övergår helt i energi. Vid sådana egendomliga processer skulle det utvecklas en alldeles fantastisk värmemängd. Men några gradtal har ännu inte angetts av forskarna.

A.N.N/SAT.

KÄLLA: Bara fem minuter, Sten Söderberg.

Hur många av den nya generationen UFO-intresserade känner till Vaddö-fallet?

De flesta har väl läst om det i någon bok, men när dom böckerna gick i tryck fanns det inte mycket att gå efter annat än att två timmermän 1959 hade haft närkontakt av andra graden och att man efter observationen på vägen till Vaddö fann en varm metallbit, som helt felaktigt tidigare kallats för "stenen".

Vaddö-fallet är ju fortfarande en gåta och många känner inte till alla efterforskningar och metallanalyser man gjort. Därför har vi här på Intern-tidningen tänkt ta upp fallet igen. Och ge en så detaljerad skildring som möjligt.

Och vem vet, en dag ska nog en av Sveriges märkligaste och mest dokumenterade UFO-fall få sin lösning.

VÄDDÖ-FALLET

Timmermännen Stig Ekberg och Harry Sjöberg, båda från Stockholm. Var med om en märklig händelse i oktober 1959. De höll på att bygga ett hus på Vaddö, Roslagen, vilket föranledde dom att ligga borta över veckorna.

En söndagkväll var dom på väg ut till arbetsplatsen och hade bara några kilometer kvar då motorn i deras lilla Ford lastbil helt plötsligt lade av och strålkastarna slocknade. De båda männen (i fortsättningen som S.E. och H.S.) tyckte det var konstigt då bilen var nästan ny och hade aldrig krånglat förut. Alla försök att få igång bilen var helt resultatlösa.

Ungefär samtidigt fick H.S. se något som han beskriver som en dalande stjärna, den kom från höger och var relativt stor. Nämnas bör också att det var klart och månsken.

Föremålet kom in över de båda männen på ungefär 100 meters höjd, for ut över Vaddö-viken till vänster och gjorde en sväng tillbaka och ställde sig ca 1 meter över vägbanan. Till att börja med diskuterade man om det rörde sig om en strålkastarkägla eller en kornblyxt.

Föremålet var ca 15 meter i diameter och lyste med ett intensivt milt neonljus liknande sken men inget ljud hördes.

Efter några minuter höjde sig föremålet, ökade farten och försvann med stor hastighet.

S.E. och H.S. gick ur bilen för att kolla om det var något motorfel. De märkte till sin förvåning att luften var mycket kvav och syrefattig, de hade också svårt att andas. Där fanns också en svag peppardoft. H.S. hoppade in och vred om startnyckeln och bilen gick igång hur fint som helst.

Då de kom fram till platsen för landningen och lyste med ficklampa märkte de att gräset var nertryckt på båda sidor om vägen. Då de lyste runt med lampan på vägen såg StE. något som glänste till. Han tog upp en nästan svart varm bit och gav den till H.S. Den var så pass varm att Harry fick bolla den mellan händerna. Den var också mycket tung vilket förvånade de båda männen något. De hoppade in i bilen slängde metallbiten i handskfacket och åkte därifrån.

S.E. har senare berättat att man i början inte satte den tunga tre-kantiga tändsticksasks stora biten i samband med det lysande föremålet.

Ugefär ett år senare träffade S.E. en metallurg och kom då att tänka på den mystiska metallbit han hade i bilens hanskfack. Metallurgen kände på biten och hänvisade till ett laboratorium på Drottninggatan. Där misslyckades man dock med att bestämma bitens innehåll. Man hänvisade i stället till ett annat lab och så fortsatte det ända tills att metallbiten hamnade på ett labb i Helsingborg där man lyckades spränga biten i tre mindre delar, dock utan att kunna fastslå innehållet.

Inte på något laboratorium visste man hur S.E. och H.S. hade funnit biten, som de fortfarande inte satte i samband med ljusskenet.

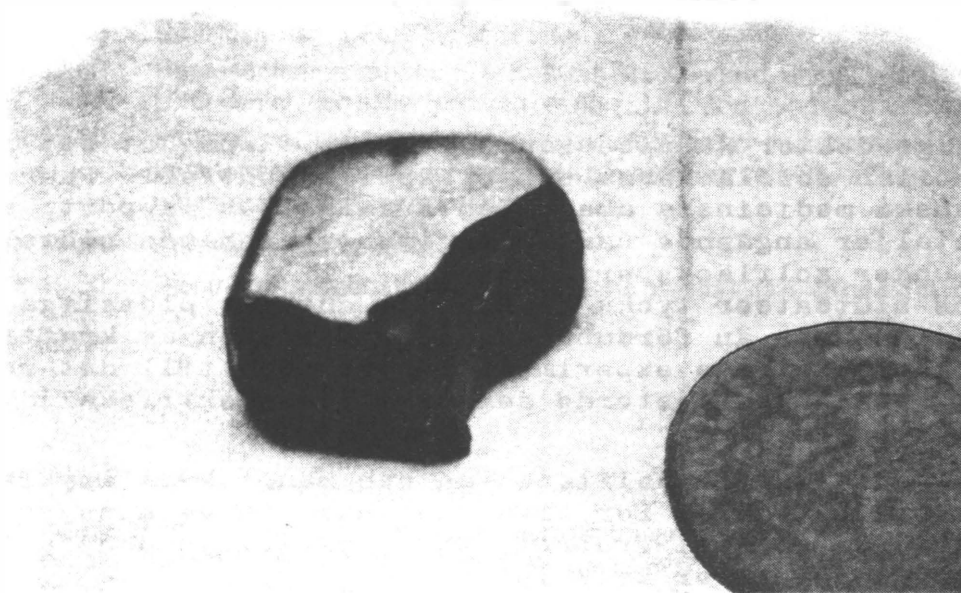
Fyra fem år efter de båda männens upplevelse läste de i en tidning om en Ing Shalin från Lindköping som hade fått i uppdrag av någon UFO-Institution i USA att undersöka svenska UFO-fall.

S.E. skickade en av de tre metallbitarna tillsammans med ett brev till Ing. Shalin där han berättade vad han och H.S. varit med om. Efter någon tid fick S.E. svar från Shalin med resultaten av den analys som han hade utfört. Dessa var följande.

Safirens hårdhet, specifika vikten var 15,2, deras hårdaste diamant-skiva hade inte tagit det minsta, metallbiten hade bara kanat över den. Inte den minsta smälta trots flera tusen graders värme. Att skära i den med ultraljud gick dock bra, det visar de repor som finns på biten.

Ing. Shalin föreslog också att han skulle komma upp till Stockholm och sammanträffa med de båda männen. Det avtalades tid och då Ing Shalin kom hade han en amerikansk flygöverste med sig. Denne frågade om han fick ta med sig en av bitarna för ytterligare undersökning, vilket beviljades.

En annan av bitarna hamnade först på metallforsknings institutet i Danmark, därefter till Oxelösunds järnverks laboratorium för blötanalys. För denna analys fordras att biten skulle malas till pulver i en kvarn. Biten kom ut hel men kvarnen gick sönder. En förlust på 18 000:- för Oxelösunds järnverk. Nästa steg blev Berkely universitetet i Californien, där en professor Harder fick hand om de fortsatta undersökningarna, som pågick i tre år. Och som resulterade i att man kunde tala om vad metallen innehöll, nämligen Volframkarbid, Kobolt och någon procent Titan. Metallen var tillverkad samt cintrad under ett oerhört tryck. Ett sådant högt tryck kan endast åstadkommas med hjälp av pressar för diamanttillverkning.

1/3 av den metallbit som hittades på Vaddö

På de i metallen ingående ämnena tar i vanliga fall ingen magnet. Vad som förbryllade forskarna vid Berkeley-universitetet var att på de tillsammans hoppressade ämnena tog magnet mycket väl.

Det här är i stort allt som framkommit hittills. På den senare tiden har en del otrevliga saker inträffat för S.E. och H.S. bl.a. inbrott, falska brev ang överlåtande av metallbitarna, uppbrytna postpaket och andra olustiga händelser, som tyder på att metallbitarna är begärliga för någon.

Nämnas bör också att det i dagens läge endast existerar två metallbitar. Var den tredje är vet man inte.

Text: Mats Nilsson
Foto: Jan Tihkane

Stig Ekberg med metallbiten.

OLÖSTA GÄTOR

Enligt doktor Maurice Faure i Paris finns det ett nära samband mellan solfläckarna och plötsliga dödsfall. Faure har inför Franska medicinska akademien framlagt en rapport, som innehåller detaljer angående hans experiment berörande plötsliga dödsfall under solfläckperioder.

Hans slutsatser tycks bevisa att antalet plötsliga dödsfall i världen mer än fördubblas under perioden av kraftiga solfläckar. Längre gående experiment förde honom till det resultatet att solfläckarna störde den ömtåliga elektriska jämvikten i människokroppen.

Sambandet mellan solfläckarna och människans livslängd är av största betydelse för alla, som har sin varelse på denna motsägelsefulla planet. Procentantalet plötsliga dödsfall ger en bestämd grundval för kalkylerna.

Det var den andra mars 1927, som Faure framlade sin rapport för akademien.

Källa: Jules Verne-magasinet.

SVENSK UFO - 80

Lokal: 88:an, Stora gatan 88, Västerås

Svensk UFO-80 är ett arrangemang bestående av en hel veckas aktiviteter, med föredrag och filmföreläsningar inom olika tvärvetenskapliga områden, som vänder sig till både UFO-intresserad och allmänheten.

Måndag 30 juni	kl 16.00	Öppnande av riksorganisationen UFO-Sveriges ordförande.
	kl 16.30	Stillbildsfilm "UFO – flygande tefat".
	kl 17.30	Föredrag av redaktör Carl-Axel Jonzon, från tidningen UFO-information.
	kl 19.00	Föredrag av Jan Fjellander, Stockholm. Han är verksam inom Föreningen för Psykobiofysik, och talar om UFO-fenomenet ur parapsykologisk synvinkel.
Tisdag 1 juli	kl 16.30	Stillbildsfilmen "Forntida gåtor".
	kl 17.30	Föredrag av ingenjör Henry Svensson, Mariestad. Han talar om de beviskraftigaste fall han träffat på i sin verksamhet som ufolog under många år.
	kl 19.00	Carl-Anton Mattsson, Nyköping, presenterar nytt material innehållande Henry Kjellsons opublicerade sista forskningsresultat ang. Keopspyramiden och de gamla egyptiernas högt utvecklade forntida teknik. Mattsson dokumenterar detta med egna diabilder från sin Egyptenresa.
Onsdag 2 juli	kl 16.30	Stillbildsfilmen "UFO – flygande tefat".
	kl 17.30	Föredrag av meteorolog Anders Nylund, verksam vid SMHI, Norrköping. Han skall berätta, med hjälp av diabilder, hur väderprognoser kommer till.
	kl 19.00	Bibliotekarie Håkan Blomqvist, Arkivet för UFO-forskning, visar diabilder och berättar om AFU:s verksamhet, samt de senaste rönen och teorierna inom UFO-forskning.
Torsdag 3 juli	kl 16.30	Stillbildsfilmen "Rymdens värld".
	kl 17.30	Föredrag av astronomidocent Aage Sandqvist berättar om förutsättningarna för liv i universum.
	kl 19.00	Kvällens långväga gäst heter Willy Wegner, och kommer från Danmark. Han redovisar om dansk UFO-forskning och om danska UFO-händelser.
Fredag 4 juli	kl 16.30	Stillbildsfilmen "UFO – flygande tefat".
	kl 17.30	Representanten från Norge är Kolbjörn Stenödegård. Stenödegård är ordförande i Norsk UFO-center, och håller föredrag om norsk UFO-forskning och norska UFO-händelser.
	kl 19.00	Fil. lic. Arne Groth berättar om parapsykologiens och livets samspel i naturen och om paranormala fenomen och hur dessa påverkar vår vardag. A. Groth kommer även att visa några praktiska demonstrationer.
Lördag 5 juli	kl 17.30	Stillbildsfilmen "UFO – flygande tefat".
	kl 19.00	Stor fråge- och debattpanel, där åhörarna bereds tillfälle att ge sig in i diskussionerna.

"Reservation för ändringar".

Entré: En dag 15 kronor. Veckokort (6 dagar) 60 kronor.

Veckokortet, som inkluderar hela veckans evenemang, och som tillförsäkrar Er en sittplats vid fullsatt lokal, kan beställas i förväg genom inbetalning av 60 kronor till postgiro 84 12 82-7 VTF.

Reservera en vecka av Er semester till denna träff för UFO-intresserade från hela Norden.

Arrangör: VÄSTERÅS TVÄRVETENSKAPLIGA FÖRENING
VÄSTERÅS KULTURNÄMND

UR HÖVDING SEATTLES TAL ÅR 1854.

"Den store vita fadern i Washington har sänt bud och meddelat att han vill köpa vår stams område".

Den Store Vite Hövdingen har också sänt oss ord om vänskap och försäkrar att han vill oss väl. Det hedrar honom, eftersom vi vet att han knappast behöver vår vänskap. Men vi ska tänka på hans erbjudande. För vi vet, att om vi inte säljer så kommer kanske den vite mannen med vapen i hand och tar vårt land.

Hur kan någon köpa eller sälja skyn över oss eller jordens värme? Om vi inte äger den friska luften och vattnets glans, hur kan man då köpa det?

Varje del av denna jord är helig mark för mitt folk. Den vite mannens döda glömmar det land där de först såg dagens ljus när de går till sin vandring bland stjärnorna. Våra döda glömmar aldrig denna underbara jord, för den är den röde mannens moder. De välluktande blommorna är våra systrar, råddjuren, hästarna och den väldiga örnen är våra bröder. De steniga bergstopparna, de frodiga ängarna, kroppsvärmen från en ponny och människan själv - alla hör till samma familj.

Därför begär den vite mannen mycket av oss när han vill köpa vår mark. Det skimmerande vattnet som rinner i strömmar och floder är inte bara vatten, det är våra förfäders blod. Om vi säljer detta land, så måste ni komma ihåg att det är heligt och att varje flyktig skugga i de klara sjöarna vittnar om händelser och minnen i mitt folks liv. Vattnets sorl är min faders röst.

Våra fäders aska är helig. Deras gravar är helig mark, och så är kullarna och träden. Denna del av jorden är tilldelad oss som vår heliga mark.

Vi vet att den vite mannen inte kan förstå de vägar vi vandrar. Ingen mark är för honom mer värd än vilken annan mark som helst, för han kommer som en främling om natten och tar från marken vad han behöver. Jorden är inte hans broder utan hans fiende, och när han har besegrat des drar han vidare.

Han lämnar sina fäders gravar utan saknad, Han stjälar marken från sina barn. Sina fäders gravar och sina barns födslorätt har han glömt. Han behandlar sin moder marken och sin broder skyn som ting som kan köpas, plundras och säljas som får eller glaspärlor. Hans aptit kommer att förtära jorden. Kvar blir endast en öken.

Vad vet jag? Våra seder är ente era seder. Då vi ser den vite mannens städer smärtar våra ögon. Det finns ingen lugn och stilla plats i den vite mannens städer, ingen plats där man kan höra när löven öppnar sig om våren eller prasslet av en insekts vingar. Men kanske är det för jag är en vilde, utan förstånd. Ljudet tycks bara vara en börda för öronen. Vad är livet värt om en människa inte kan höra fågelkvitter eller kväkande grodor i en damm om natten? Jag är en röd man och jag förstår det inte.

Ni måste lära era barn att jorden under deras fötter är deras förfäders stoft. Endast då kan de respektera jorden. Säg era barn att jorden under deras fötter är mättad av liv med samma skinn som vi. Lär era barn vad vi lärt våra barn, att jorden är vår moder. Vad som händer med jorden under våra fötter, det händer också med oss. Om människan spottar på jorden så spottar hon på sig själv.

Men vi ska tänka på ert erbjudande att köpa vår mark. Om vi samtycker är det bara för att försäkra oss om det reservat som ni lovat oss. Kanske att vi där kan fortsätta att leva som vi är vana vid, då få dagar som vi har kvar. Då den siste röde mannen har försvunnit från denna jord och hans minne bara är skuggan av det moln som svävar över prärien, kommer dessa stränder och skogar att bevara och vaka över mitt folks själar. För de älskar denna mark lika mycket som det nyfödda barnet älskar sin moders hjärtslag. Så om vi säljer vårt land, älska det som vi har älskat det. Sköt om det som vi har skött det. Kom ihåg hur det var innan ni tog det ifrån oss. Och med all er kraft, av allt ert hjärta, bevara det åt era barn och älska det - som Gud älskar oss alla.

Kanske att vi ändå är bröder. Vi får se.

KÄLLA: Indian-Bulletinen.

A.N.N/SAT.

PRESSKLIPP nr 29, nov. 76.

HÅL GENOM JORDEN

Om man har ett hål tvärs genom jorden och hoppar ned i det - vad händer då?

Först och främst måste vi bortse från en del saker; till exempel att det är oerhört hett i jordens allra innersta, och för det andra att det innebär vissa svårigheter att borra ett hål genom jorden. Men sådana bagateller bör man sätta sig över då man för ett teoretiskt resonemang. Av samma skäl utgår vi från att det där hålet genom jorden är lufttomt - annars kommer luftfriktionen att ställa till en del obehagligheter för oss.

Vi har alltså ett hål från någonstans i Europa till någonstans på Nya Zeeland och vi förutsätter att det är värmeisolerat och lufttomt.

Det som händer när vår tappra försöksperson hoppar ner i hålet är att han eller hon faller ned till medelpunkten - det är ungefär 6 370 kilometer under ständigt ökande hastighet. Farten ökar med omkring tio meter i sekunden för varje sekund försökspersonen faller. Med en hastighet på många tusen kilometer i sekunden når vår försöksperson medelpunkten. Han - vi säger väl för enkelhetens skull han fast det ju numera finns kvinnor som är minst lika djärva som de djärvaste män - passerar den här medelpunkten och börjar uppresan mot antipoden, mot hålets mynning på andra sidan jordklotet. Nu sker en inbromsning som exakt motsvarar accelerationen under fallet nedåt. Han förlorar tio meter i sekunden i hastighet för varje sekund som går ända tills han blir svävande alldeles stilla. Det sker vid hålets mynning i antipoden. Detta stillasvävande varar i så kort stund att den inte går att mäta. Om ingen hugger tag i honom och räddar honom över hålets kant, så börjar han åter falla mot jordens medelpunkt och samma resa upprepas. Vad som har skett är att försökspersonen har förvandlats till en pendel som slår fram och tillbaka genom jordens innandöme.

Om ingen friktion utövas på den här pendlande personen - det var ju en av våra teoretiska förutsättningar - så kan han hålla på att svänga fram och tillbaka från hålets ena mynning till det andra så länge jorden över huvud taget finns kvar.

Om det däremot skulle finnas luft i hålet lär han inte pendla så särskilt länge - kanske bara några månader eller veckor - innan han kommer till vila vid jordens medelpunkt. Då vore det dags att fira ner en räddningslina till honom och intervjua honom om hans intryck. Jag fruktar att de kommer att vara något enformiga.

Källa: Bara fem minuter av Sten Söderberg.

UFO-HÄNDELSE

Två UFO

Södermanland, Fagersjö (Stockholm) 6 feb 1979 Kl:20.00

Tandläkare Henrik Raber befann sig vid sjön Magelungen då han under ca fem minuter kunde iaktta två UFO'n. Ur vår fältforskare Annika Nordins utredning citerar vi:

Föremålen, som var två till antalet, färdades ungefär fem gånger så fort som ett passagerarflygplan och var ca femton gånger större än en stjärna. Båda föremålen var lika stora. färgen på det ena var gul medan det andra också var gult men hade blå fläckar symmetriskt ordnade på undersidan. Båda lyste klart och tydligt och ljusstyrkan motsvarade en maststrålkastare.

Ingen rök, eldkvast eller gnistregn iaktogs och observatören var helt säker på att inget motorljud eller liknande hördes från föremålen. Han stod på ca 500 meters avstånd från träd, som fanns på motsatta sidan, och föremålen befann sig då skenbart två till fyra centimeter ovanför trädtopparna. Avståndet mellan objekten var, uppskattat med samma skenbara bedömning, fem centimeter.

Efter ca fem minuters total observationstid sänkte sig det ena och försvann medan det andra rörde sig med ovan nämnda hastighet åt sydost. Tidigare hade båda stått stilla.

Hunden vettskrämd.

Västergötland, Töreboda, 1 mars 1979 Kl:04.14

Fru Elisabeth Eriksson berättar detta för vår fältforskare Tage Bång:

-Jag blev väckt av hunden och trodde att den ville ut. Väl ute blev det inget resultat, varför jag vände om och var på väg in, då jag fick se ett stort, runt föremål komma över taket på huset framför mej. Jag följde det med blicken, samtidigt som jag noterade att hunden började krypa på marken av rädsla. Ett svagt susande ljud hördes, då det bländvita klotet försvann över nästa hustak mot öster.

-Farten var långsam - som en helikopters - och hela överflygningen tog omkring en minut. Ögonen rann på mej, troligen av det starka ljuset.

Anm: Väderstationen i området rapporterade Kl:04.00: Molnighet cirrus 4/8 bas 5.000 meter Sikten 8 kilometer, något fuktdis, temperatur minus 5. Vind SSO 2 knop.

Släppte ut ett mindre föremål

Gästrikland, Österfärnebo, 2 aug. 1979 Kl:21.00

Frans Jälkemo och sjukvårdsbiträdet Derda Hansen iakttog vid tegelbruket ett stort föremål, som färdades söderut. G Hansen berättar för rapportcentralen:

-Föremålet syntes vara större än månen vid fullmåne och hade en skarp, röd färg med fast sken. Det färdades i nord-sydlig riktning med en hastighet som ett vanligt sportflygplan.

-Efter ca fem minuters observationstid såg det ut som om det spottade ut en kula, som också hade samma färg som det större.

"Kulan", som kom ut, hade en skenbar storlek av en ping-pong boll.

-Det större föremålet hade då färdats över skogskanten, och just som det mindre släpptes ut dök fenomenet och kunde inte ses längre. Alltihop försiggick helt ljudlöst.

Gjorde 90-gradig gir och accelererade.

Närke, Kumla, 17 aug 1979 Kl: 21.05

Ett par i 30-årsåldern, som önskar anonymitetsskydd, har lämnat denna rapport till vår medarbetare Stig Hansson.

Kvinnan berättar:

-Vi kom åkande från Täby (Närkes) mot Kumla och när vi befann oss vid Hörsta by iakttog jag över skogen ett ljussken, som var starkare än strålkastare. Det stod helt stilla.

-Jag blev så bländad av det starka ljuset, att jag stannade bilen. När vi betraktat det en stund kom det plötsligt närmare emot oss, tills det befann sig ca 300 till 400 meter från oss.

-Storleken var nu ca tio meter i diameter, och vi blev rädda varför vi sakta åkte därifrån. I samband med detta begav sig föremålet iväg norrut med hög hastighet och hade nu ändrat från fast till blinkande ljussken.

I mannens rapport framgår att föremålet först stod stilla ca 100 meter över trädkropparna. Efter ca fyra minuter började det röra sig med helikopterfart mot den parkerade bilen och det fasta skenet ändrades då till blinkande. När det befann sig 500 till 600 meter från bilen gjorde det en 90-gradig sväng, accelererade och försvann med mycket hög hastighet mot norr.

I båda intervjuerna återkommer det klassiska: "Trodde först att det var en helikopter" och "det underliga var, att allt skedde ljudlöst".

Starkt lysande föremål passerade sakta.

Dalarna, Fagersta, 26 aug 1979 Kl:19.05

Flera personer såg, oberoende av varandra, ett gulrött föremål av skenbart fullmånens storlek passera relativt sakta. Tidsuppgifterna varierar från 30 sekunder till flera minuter i det halvdussin rapporter vi fått in om händelsen. Någon eldsvans förekom ej. Vi låter här kontorsföreståndare Alrik Bergman berätta:

-Vi satt vid köksbordet, då min fru tittade ut och över hushuset vid Ringvägen, det vill säga i väst-nordvästlig riktning, fick se ett cirkelrunt föremål med starkt lysande gul-rött sken.

-Hon ropade åt mig att titta, och vi såg det först genom köksfönstret och därefter genom vardagsrummets gavelfönster. Sedan försvann det precis som om man släcker en lampa. Jag har aldrig tidigare sett ett så klart och rent ljus. Det färdades från norr mot söder och totalt såg jag det i närmare en minut.

ANM: Vädret var mulet och disigt med regn och hård vind.

Källa: UFO-Information Nr 6 1979

Solens ålder beräknas numera till ca 7,5 miljarder år och vårt vintergatesystems till mellan 10 och 12 miljarder år. I december 1959 beräknades det att den gamla stjärnhopen NGC 188, som befinner sig i utkanten av vårt vintergatesystem, har förbrukat 18 % av sitt väte och därför kan vara ända till 24 miljarder år gammal.

NIKOLA TESLA

Ett av alla tiders största genier, en veritabel sol i mänsklig gestalt, kan man med full rätt kalla Nikolai Tesla. Han formligen öste sina positiva vetenskapliga upptäckter och uppfinningar över världen. Liksom Prometheus gav han i bokstavlig betydelse världen ljus.

Han föddes 1856 i Smiljan, i den österrikisk-ungerska gränsprovinsen Lika, som nu utgör en del av Jugoslavien. Redan under sin tidiga ungdom visste Tesla inte några gränser för sin tankeförmåga, och han tänkte alltid i stor skala. John J O'Neill berättar hur skolpojken Tesla kunde visualisera svaren på de matematiska problemen i sitt sinne. Han kunde se talets uppställning, dess delar samt svaret. Och han brukade förvåna sina lärare med sin snabbhet och korrekthet. Denna förmåga skulle visa sig oundgänglig för honom längre fram i livet.

Under dessa tidiga skoldagar visste Tesla att han var annorlunda än sina kamrater. I sina tankar och aktiviteter var han en särpling. Han kunde göra alla de saker som pojkar i hans ålder vanligen sysslade med och i regel bättre än de flesta. Men vidden av hans tankar var enorm och obunden. Han älskade att ströva omkring på landsbygden, och hans sinne var redan i arbete med möjligheterna att tygla naturkrafterna för mänsklighetens fromma.

Tesla var en briljant språkbegåvning. Han talade åtta språk med samma lätthet, och liksom flera andra extremt begåvade personer före honom, Alexander den Store, Lionardo da Vinci, etc. kunde han arbeta abnormt länge utan sömn. I sin ungdom överdrev han emellertid detta i sin brinnande iver efter kunskap, och de allvarliga följderna av ohälsa förde honom nästan till dödens tröskel.

Till mänsklighetens lycka återvann han hälsan och kunde efter en del motstånd följa sitt utvalda kall inom elektroingenjörskonstens område. Vid tidig ålder beslöt han att ägna hela sin tid åt vetenskaplig forskning. Han tycktes redan från början ha vetat vad han var i stånd att uträtta och verkade inte ha haft några begränsningar. Tesla hyste en allt över-skuggande passion, nämligen att finna ut hur den kemiska världen arbetade och att föra ut sina upptäckter till mänsklighetens välgång. För att kunna fullfölja detta ändamål eliminerade han allt annat och började ett liv som var helt ägnat åt forskning på det elektriska området.

Tesla hade ett fantastiskt minne. Han var en snabb läsare och kunde minnas innehållet av en hel sida i en bok, ord för ord, flera år senare.

O'Neill relaterar att under Teslas elektroingenjörstudier vid Polytekniska Institutet i Graz, Österrike, demonstrerade en professor en gång en likströmsmaskin. Fastän den unge Tesla uppskattade maskinens prestation, kritiserade han det faktum att en mängd sprakande inträffade vid strömvändaren. Tesla föreslog att man skulle överge strömvändaren och ersätta den med växelström. Professorn påpekade för Tesla inför hela klassen att detta var en omöjlighet. Tesla var inte helt övertygad och djupt inom sig visste han att hans idé inte endast var riktig utan också fullt möjlig.

O'Neill ger oss fortsättningen på denna episod och beskriver hur Tesla en sen februarieftermiddag 1882 promenerade med sin vän, Szigeti, genom en park i Budapest. Solnedgången var magnifik och Tesla reciterade poesi medan de sakta promenerade genom parken. Vid detta tillfälle citerade han ur Goethes "Faust". Han kunde memorera hela volymer av klassiska verk med relativ lätthet, och han kunde recitera "Faust" ur minnet.

Plötsligt utbrast Tesla: "Se mig kasta om den". Hans vän trodde att han refererade till solen och var naturligtvis högst oroad. Vad som hade hänt var att Teslas underbara visualiseringsförmåga hade trätt i funktion i det ögonblicket och lösningen på växelströms-problemet hade kommit till honom. Han hade sett växelströmsmaskinen fullkomlig och perfekt i sista detalj. Allt hade registrerats i hans otroliga sinne.

Tidigt i sin kariär kom han i kontakt med den märkliga naturens nyckfullhet, särskilt med hänseende till pengar, och han led ständigt brist på kapital för att utveckla sitt kära växelströmssystem. Efter att ha varit

nödgad att gräva diken under ett år, eftersom han inte kunde förtjäna till sitt uppehälle på annat sätt, fick Tesla slutligen hjälp till att bilda ett bolag.

Från och med nu började uppfinningarna inom det elektriska fältet att ~~lös~~ göra sig ur Teslas kreativa inre. Han förbluffade de professionella elektroingenjörerna, vilka ansåg att en klart lysande stjärna hade uppstått bland dem.

George Westinghouse, överhuvudet för Westinghouse Electric Company, blev en nära vän till Tesla. Han ägde visionen att de stora möjligheterna av Teslas arbete och stödde hans växelströmsmotor i stället för Edisons likströmsmetod. Bruket av Teslas växelströmsystem gjorde det möjligt att tyda de enorma hydrauliska energierna i Niagarafallen för att producera elektricitet. Det hade varit en av Teslas ungdomsdrömmar.

Listan över Teslas vetenskapliga upptäckter är alltför lång för att i sin helhet nämnas här. Var och en av dem skulle ha varit ett livsverk och en enorm prestation för en vanlig dödlig, men Tesla var en man vars sinne arbetade på alla cylindrarna. Han upptäckte det roterande magnetfältet och växelströmsmotorn samt flerfasssystemet av växelström. Han uppfann också dynamon för att driva dem. Dessutom förbättrade han betydligt Edisons likströmsdynamo.

En annan viktig uppfinning var roboten eller automaten, förelöparen till elektrohjärnan av idag. Detta var en briljant idé som utvecklade den maskiniserade eran och främjade massproduktionen inom industrin.

Tesla upptäckte också och arbetade med högfrekvent elektricitet och byggde oscillatorer för att alstra dem.

Han använde sig av radarns principer förtio år innan de användes under andra världskriget. Han styrde en båt med fjörkontroll 1898 och gav mänskligheten vad som nu kallas radion. 1890 framställde han det första elektroniska röret att brukas som en detektor i ett radiosystem och demonstrerade det vid föreläsningar både i London och Paris. Hans arbete på radions område satte honom i stånd att föreslå ett trådlöst system utbrett över hela världen. Vårt radiosystem i dag kan sägas vara endast ett mindre och delvis annorlunda segment av Teslas vida större tankegångar, vilka omfattade många andra underbara idéer som ännu inte är i bruk.

Tesla arbetade ofta på flera idéer samtidigt. De brukade ofta överlappa varandra och utvecklas ur andra. År 1892 demonstrerade han vid en föreläsning tända lampor, som inte hade några ledningar. Dessa förevisades också vid "The Chicago Columbian Exposition" tidigt år 1893, och han brukade dem regelbundet i det egna laboratoriet. Han framställde också lampor med vida större lyskraft än de som brukas idag, och de varade nästan i evighet. Många av hans uppfinningar som kunde ha visat sig vara av stort värde och till stor gagn för mänskligheten, betraktas som okommersiella och blev således inte marknadsförda.

Teslas arbete låg på en gigantisk och kosmisk skala. Han tänkte och skapade på nivåer som låg långt över det mänskliga planet. O'Neill berättar hur han utvecklade en plan för att transformera hela jorden till en gigantisk lampa med natthimlen alldeles upplyst. Således skulle folk kunna vandra omkring utomhus på natten utan gatubelysning, såvida det inte fanns lågtgående moln i närheten. Detta skulle också ha varit till välsignelse för den nattliga navigationen till sjöss.

Han upptäckte också att man kan utvinna kraft från vilken som helst punkt på jorden, om man skapar en ledning med marken och fyller hela jorden med elektriska vibrationer, genom att man konstruerar en generator som sänder ut artificiella blixtrar. Om denna upptäckt hade utvecklats skulle det ha varit möjligt för vem som helst att för ringa kostnad installera en antenn i hemmet, på kontoret eller i fabriken, och att ha permanent fri elektricitet utan att använda kablar. Tyvärr skulle detta förmodligen ha försatt de gigantiska elkraft-koncernerna i konkurs. Otvivelaktigt var denna Tesla-upptäckt, som skulle ha varit av en så världsomspännande nytta för mänskligheten, inte kommersiellt gångbar.

Tid efter annan stötte Tesla på ekonomiska bekymmer, men detta lät honom inte nedslås, utan han framhårdade med sin kostsamma forskning. Han var så upptagen att han ofta underlät att ta ut patent, varför hans

imitatörer ofta tog åt sig äran så väl som royaltyn. Tesla kunde ha tjänat miljoner. Det är en tragedi att han inte gjorde det, eftersom världen då kunde ha haft många fler av hans upptäckter till förfogande idag. Han tyckte emellertid om att leva väl och var alltid välklädd. Dock var han inte extravagant och inte heller intresserad han sig för ekonomisk vinning för dess egen skull. Han var samvetsgrann och betalade dem som arbetade för honom och han var ofta generös i en nästan tanklös utsträckning.

Tesla trodde alltid att han skulle leva till åtminstone 150 år. Han räknade faktiskt att fortsätta med sitt forskningsarbete tills han fyllde 100. Därefter ämnade han skriva sin självbiografi och nedteckna alla sina vetenskapliga anteckningar till eftervärldens gagn. Ödet eller omständigheterna bestämde dock annorlunda och han dog vid 87 års ålder år 1943. Fastän han varit amerikansk medborgare en lång tid, beslogtogs alla Teslas uppteckningar av "The Custodians of Alien Property". De amerikanska auktoriteterna tillät inte någon, med undantag för regeringstjänstemän, att inspektera dessa papper.

Resultaten av Teslas vetenskapliga forskning var till största delen inte nedtecknade, utan han lagrade dem i sitt fantastiska minne. Han bevarade allting klart i sitt sinne, ogrumlat av emotionella reaktioner, och det som vanligen kallades visualisering var lika verkligt och beständigt för honom som vilket som helst fysiskt föremål. Därför behövde han inga utförliga anteckningsböcker i stil med Leonardo da Vinois. Han kunde konstruera och testa modeller av sina uppfinningar direkt på visualiseringsstadiet.

Tesla förutsåg andra världskriget och erbjöd en uppfinning åt världen som enligt vad han påstod skulle omöjliggöra krig. Den skulle ha skyddat vilket land som helst, oavsett storleken, inom dess egna gränser. Detta underbara erbjudande avvisades emellertid.

Tesla utträttade mer än någon annan människa för att förena de mystiska knutarna i vårt kemiska universum. Hans teknologiska prestationer har aldrig senare överträffats. Han var generös, inte bara med pengar då han hade några (han var ofta utan och dog utfattig), utan med vad han gav världen i form av vetenskapliga upptäckter. Ofta avvisades de, men detta avskräckte honom inte. Liksom andra världslärare som föregått honom, var de läror han erbjöd ofta förkastade.

En dag kommer man att inse att Tesla var en världslärare för Vattumannens tidsålder. Den teknologi han gav åt mänskligheten medförde den största förändringen i vår livsföring sedan upptäckten av hjulet tusentals år tidigare.

Genom att lära sig förstå och tillämpa den teknologi som Tesla frambringade, kommer människosläktet att nödgas utarbeta ett annorlunda och högre sinne, både vad beträffar värderingar och etik. Denna process har redan tagit sin början, men denna gången har människan inte fått veta exakt hur hon ska bete sig. Den har inte serverats henne på ett silverfat.

Människan har placerats i en situation där hon själv måste lösa sina problem. Detta motsvarar på en högre nivå av undervisning den första invigningen på en planetarisk skala inom antikens mysterieskolor.

Tesla har kallats en övermänniska, men existerar verkligen dylika varelser? Han brukade blott människosinnet på ett skapande sätt, så som det borde användas. Han gav världen ljus och energi och kunde ha givit mycket mer om världen hade varit mogen att ta emot det.

Källa: Arcanum. Serie A, nr 216.

Rekomenderad läsning: "Prodigal Genius, the life of Nikola Tesla", av John O'Neill. Ives Washburn Inc, New York. 1944.

SOLENS ÅRLIGA RÖRELSE

Kapitel 6

Solens skenbara rörelse åstadkommer inte bara natt och dag utan också en större enhet: året. Platsen för solens upp- och nedgång förskjuter sig under tidens lopp. Börjar vi våra iakttagelser den 21 mars så finner vi att solens upp- och nedgång sker precis i öster och väster. (Bild 10.) Solen befinner sig alltså på himmels-ekvatorn. Dag- och nattbåge är lika långa. Vi befinner oss i vårdagjämningpunkten (vårekvinoktiet). Solens middagshöjd är lika med ekvatorns största höjd, alltså 30° . Under loppet av den följande veckan blir dagbågen större och platserna för solens upp- och nedgång förflyttar sig från öster respektive väster långsamt norrut. Avståndet till öst- eller västriktningen kallar vi morgon- respektive aftonvidd. Vid midsommar den 21 eller 22 juni har dessa växt tillbortåt 55° . Solen går alltså upp i NNO och ner i NNV. Dagbågarna är $18\frac{1}{2}$ timme (Stockholm). I dessa värden har vi tagit hänsyn till horisontalrefraktionen. Vid middagstid når solen en höjd av $53\frac{1}{2}^\circ$ i meridianen. Det är sommar. Eftersom solens upp- och nedgångsplatser inte längre förflyttar sig åt samma håll utan står stilla och sedan vänder kallar man denna tidpunkt också för sommarsolstitium eller sommarsolstånd. Den 23 september befinner solen sig åter på himmelsekvatorn. Vi befinner oss i höstdagjämningpunkten (höstekvinotiet). Solens dagbåge blir kortare och kortare.

Den 21 eller 22 december är det midvinter: vintersolståndet. Morgon- och aftonvidden är åter c:a 55° , men denna gång räknat söderut. Solen går alltså upp i SSO och ned i SSV. Dagbågen är c:a 6 timmar och middagshöjden $66\frac{1}{2}^\circ$.

Betraktar vi solens middagshöjd vid början av de fyra årstiderna finner vi att avvikelserna för den 21 juni och den 21 december är $+23\frac{1}{2}^\circ$ respektive $-23\frac{1}{2}^\circ$ från ekvatorskulmen, vilken sammanfaller med middagshöjden den 21 mars och den 23 september. Solen tycks alltså under årets lopp pendla mellan dessa extremvärden norr och söder om ekvatorn.

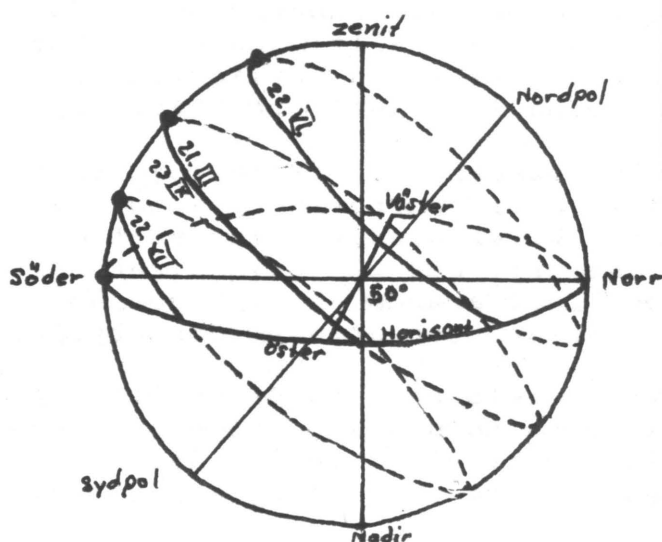

Bild.10: Solens dagliga rörelse vid början av de fyra årstiderna sett från norra halvklotet.

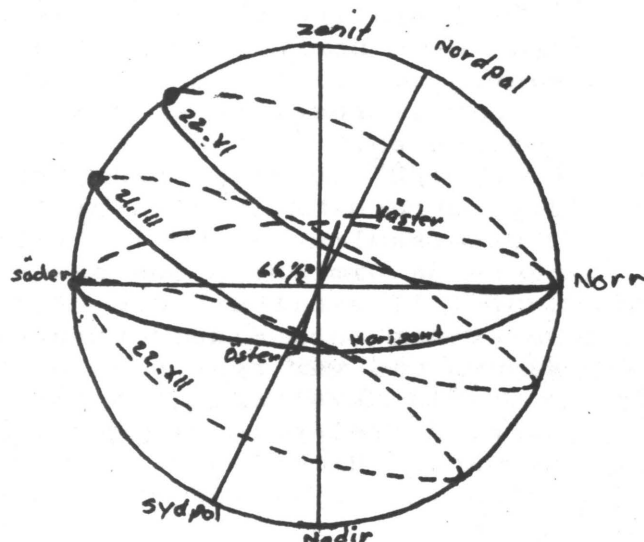
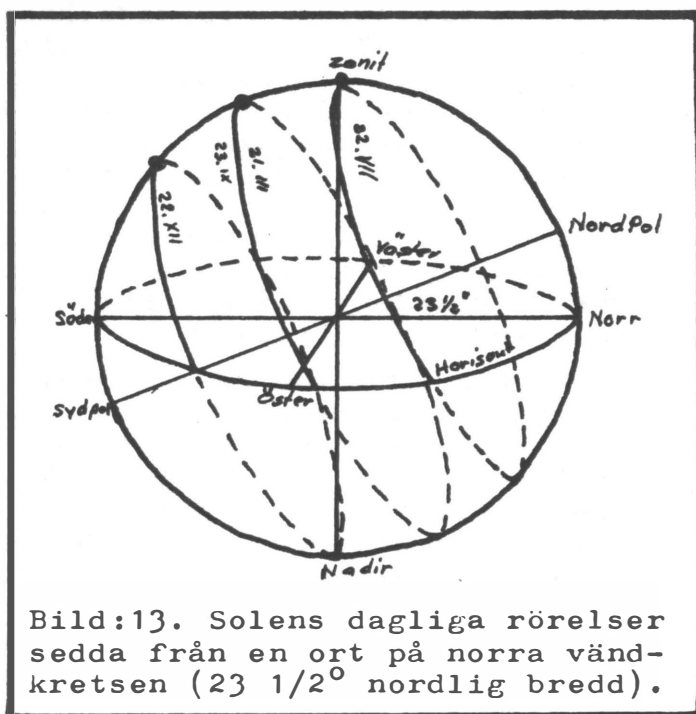
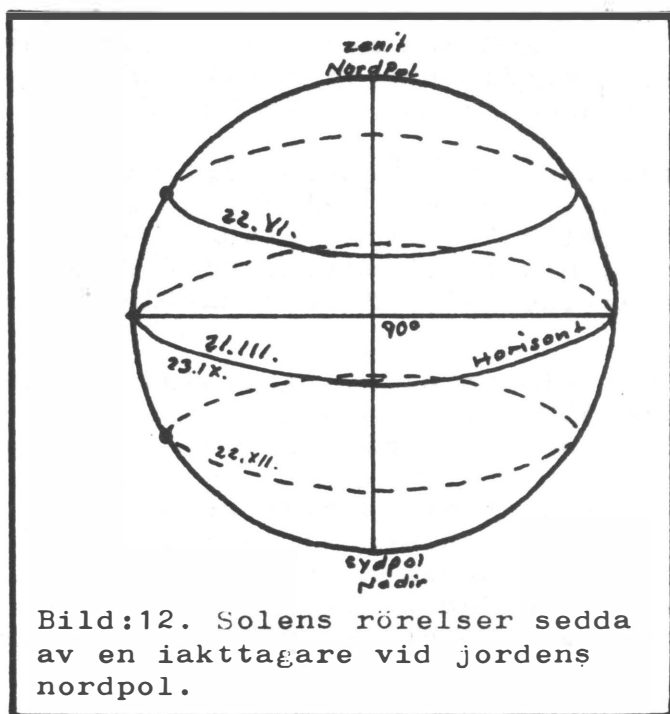

Bild.11. Solens dagliga rörelse sedd från norra polcirkeln ($66\frac{1}{2}^\circ$ nordlig bredd).

Med hjälp av vår sats om polhöjden kan vi lätt beräkna solens bana för alla geografiska bredder. Vi går först norrut. Då ökar polhöjden och ekvatorns kulminationspunkt sjunker. Det betyder att solens middagshöjd avtar. Om vi befinner oss på $66\frac{1}{2}^{\circ}$ nordlig bredd (se bild 11) är ekvatorns största höjd endast $23\frac{1}{2}^{\circ}$ och den 22 december når solen precis upp till horisonten i söder. Den 21 juni når den höjden 47° men går aldrig riktigt ned under horisonten i norr. Morgon- och aftonvidderna blir 90° . Breddgraden $66\frac{1}{2}$ kallar vi "norra polcirkeln". Ger vi oss av till nordpolen får vi uppleva särskilt extrema förhållanden. Eftersom himmelspolen står i zenit sammanfaller horisonten och himmelsekvatorn. Därav följer att solen rör sig längs horisonten den 21 mars och den 23 september. Efter vårens början skruvar sig solen sakta uppåt i spiral på himlen. Den 21 juni rör den sig på $23\frac{1}{2}^{\circ}$ höjd parallellt med horisonten. Sedan går den åter nedåt i spiral. Efter höstdagjämningen går den ned under horisonten och uppnår ett djup av $23\frac{1}{2}^{\circ}$ den 22 december. Vi har alltså polardag mellan den 21 mars och den 23 september. Solen befinner sig då ständigt över horisonten. Under nästa halvår är det polarnatt, då man dock kan räkna med lång skymning och gryning. Förresten finns det vid nordpolen bara ett väderstreck: alla riktningar är söder!

I sydligare trakter är förhållandena helt annorlunda. Medan vi vid resan norrut fann att solens bana lutade allt mindre mot horisonten och slutligen blev cirklar parallella med horisonten, finner vi när vi reser söderut att solens bana lutar allt brantare mot horisonten.

På $23\frac{1}{2}^{\circ}$ nordlig bredd, som kallas vändkretsen (Bild 13) befinner sig norra himmelspolen blott $23\frac{1}{2}^{\circ}$ över den norra horisonten. Ekvatorskulmen är $66\frac{1}{2}^{\circ}$. Vid ekvinoktierna står solen alltså högre på himlen än hos oss vid midsommar. Den 22 juni stiger solen ända till zenit och den 22 december fortfarande så högt som 43° . De största och minsta värdena för morgon- och aftonvidden krymper samman vid vår resa söderut.

Vid ekvatorn (Bild 14) ligger himmelsaxeln horisontellt. Den norra himmelspolen ligger i horisontens nordpunkt, sydpolen i dess sydpunkt. Himmelsekvatorn går alltså rakt genom zenit, där också solen inträffar vid middagstid den 21 mars och den 23 september.

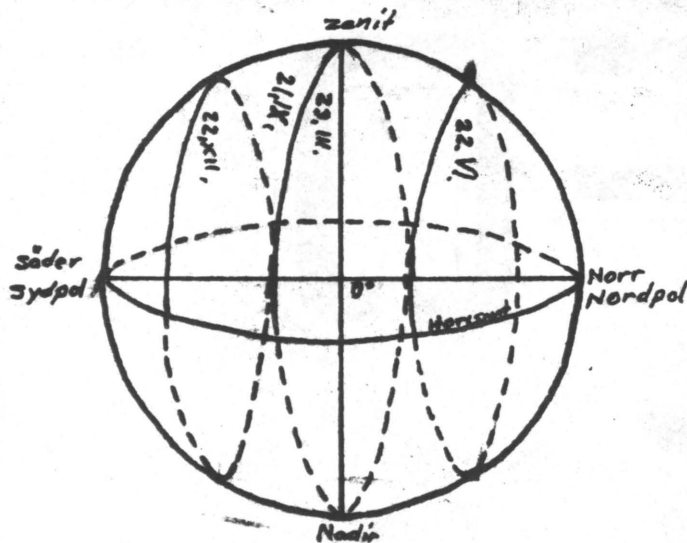

Bild:14. Solens dagliga rörelser sedda från en ort på jordens ekvator.

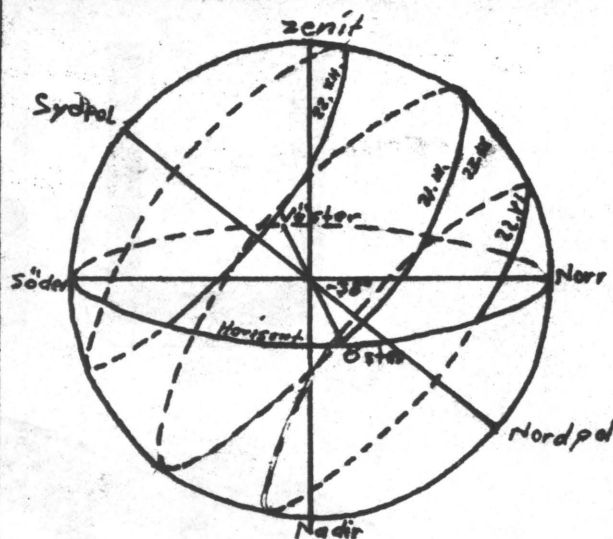

Bild:15. Solens dagliga rörelser sedda från Melbourne på 38° sydlig bredd.

Den 21 juni går solen upp med en morgonvidd på ca $23 \frac{1}{2}^{\circ}$ ungefär i ONO och når sin middagshöjd på $66 \frac{1}{2}^{\circ}$ i norr. På motsvarande sätt i söder den 22 december. Det är värt att lägga märke till att solen, sedd från jordens ekvator, går upp och ner alldeles lodrätt. Därigenom förkortas gryning och skymning betydligt, ty solen når till exempel på kvällen ett bestämt djup under horisonten snabbare än på våra geografiska bredder, där solen sjunker ned snett under horisonten.

Fortsätter vi vår resa på södra halvklotet iakttar vi motsvarande förhållanden där. Men vi måste tänka på att där är årstiderna helt motsatta dem på norra halvklotet och solens kulmination sker allt närmare nordpunkten. Som exempel kan vi ta Melbourne i Australien på 38° sydlig bredd (Bild 15). Norra himmelspolen ligger naturligtvis under horisonten, men sydpolen ligger på 38° höjd i söder och ekvatorerkulmen på 52° höjd i norr. Det är också solens middagshöjd den 21 mars och den 23 september. Den 22 december går solen upp ungefär i SO och ned i SV, vid middagstid står den $75 \frac{1}{2}^{\circ}$ högt i norr. Det är midsommar. Den 21 juni vid vintersolståndet sker uppgång och nedgång i NO respektive NV och vid middagstid står solen $28 \frac{1}{2}^{\circ}$ över norra horisonten. Läsaren kan säkert själv med hjälp av dessa exempel lätt konstruera solens banor för andra geografiska bredder.

Forts.

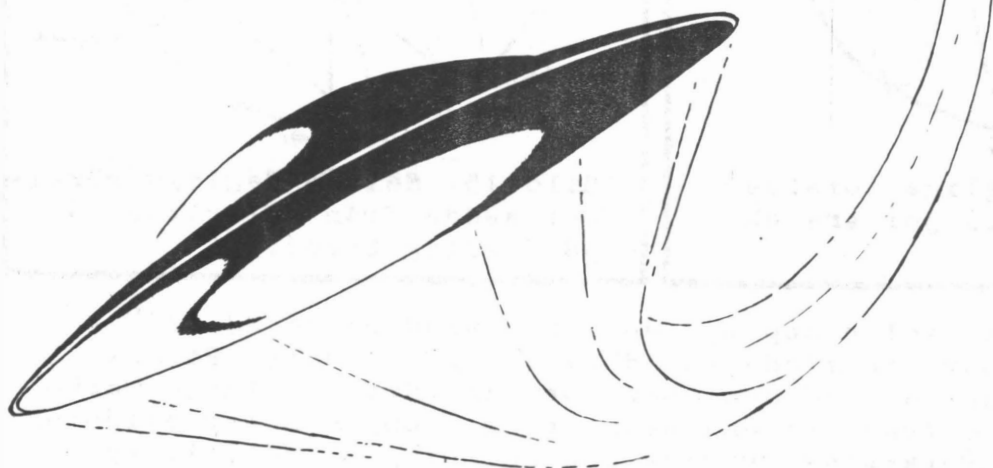
+-----+

MYSTERIUM LÖST

Ett av världens rikaste fiskevatten är beläget i det kalla Berings hav, mellan Alaska och Sovjetunionen. Men varför dessa kalla och ogästvänliga vatten skulle vara lekplatsen för så många fiskar har för vetenskapsmän länge varit en gåta. Under flera år har Förenta staterna och Sovjetunionen tillsammans bedrivit forskning för att reda ut detta mysterium. Genom att studera undervattensströmmar löste man problemet. Man upptäckte att en tidigare okänd ström går norrut från Stilla havet och stöter på den nordamerikanaka kontinentalhyllan. Den här strömmen för upp stora mängder mineralämnen från havsbotten, vilka ger näring åt fiskarna.

+-----+

UFO

INFORMATIONSPROGRAM

Lördagen den 22-3 1980 kl. 14.00
Sandbroskolan Enköping

Riksorganisationen UFO-SVERIGE anordnar i samband med sin riksstämma ett stort informationsprogram

Medverkande:

Direktör Gösta Carlsson, Pollenkungen: "Mitt möte med rymdvarelser"

Professor Jens Tellefsen: "Fysiken och UFO-logi, var står vi?"

Ingenjör Henry Svensson: "UFO-logi och demokrati"

Rymdjournalisten Eugen Semitjov: "Framtiden i rymden"

Film Debattpanel

ENTRÉ KR 25:-

Möjlighet till förköp av biljetter genom insättning av kr 25:- på pg 46 41 27-6. Biljetterna utlämnas vid entrén mot uppvisande av postkvitto.

Arrangör: Enköpings UFO-förening